

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003

Julkaistu Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2003

N:o 218—227

SISÄLLYS

N:o		Sivu
218	Laki ulkomaalaislain muuttamisesta	469
219	Laki kotikuntalain 1 ja 7 §:n muuttamisesta	471
220	Laki eläinsuojelulain muuttamisesta	472
221	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain muuttamisesta	476
222	Laki maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta	479
223	Tasavallan presidentin asetus poliisin ansiorististä ja ansiomitalista annetun tasavallan presidentin asetuksen 2 §:n muuttamisesta	484
224	Valtioneuvoston asetus poliisin hallinnosta annetun asetuksen 12 §:n muuttamisesta	485
225	Maa- ja metsätalousministeriön asetus viljan interventio-ostoissa noudatettavista eräistä menettelytavoista	486
226	Maa- ja metsätalousministeriön asetus rajaeläinlääkärin suoritteista perittävistä maksuista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen liitteen muuttamisesta	490
227	Ulkoasiainministeriön ilmoitus Ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta	492

N:o 218

Laki

ulkomaalaislain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 22 päivänä helmikuuta 1991 annetun ulkomaalaislain (378/1991) 18 a ja 60 §, sellaisina kuin ne ovat, 18 a § laissa 511/1996 ja 60 § laissa 1269/1997, sekä lisätään lakiin siitä viimeksi mainitulla lailla kumotun 56 §:n tilalle uusi 56 §, seuraavasti:

18 a §

Edellytykset oleskeluluvan myöntämiselle entisen Neuvostoliiton alueelta peräisin olevalle henkilölle

Sen lisäksi, mitä tässä laissa muutoin säädetään, myönnetään määräaikainen oleskelulupa entisen Neuvostoliiton alueelta peräisin olevalle henkilölle:

1) jos hakija on kuulunut Inkerin siirtovä-

keen, joka vuosina 1943 ja 1944 siirrettiin Suomeen ja sodan päätyttyä palautettiin Neuvostoliittoon;

2) jos hakija on palvellut Suomen armeijassa vuosien 1939—1945 aikana; tai

3) jos hakija itse, toinen hänen vanhemmistaan tai ainakin kaksi hänen neljästä isovanhemmastaan on tai on ollut merkittävä asiakirjaan kansallisuudeltaan suomalaiseksi ja hakijalla on riittävä suomen tai ruotsin kielen taito.

HE 160/2002
HaVM 15/2002
EV 242/2002

Oleskelulupa myönnetään myös 1 momentissa tarkoitetun henkilön aviopuolisolle sekä hänen huollettavanaan olevalle lapselle, joka ei ole täyttänyt 18 vuotta ennen kuin hakijalle on myönnetty oleskelulupa 1 momentissa mainitulla perusteella. Aviopuoliso on rinnastetaan henkilö, jonka kanssa hakija elää jatkuvasti yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa.

Oleskeluluvan myöntämisen edellytyksenä on lisäksi, että:

1) hakija on ilmoittautunut Suomen diplomaattiselle tai konsuliedustustolle paluumuuttajaksi;

2) edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa hakija osallistuu lähtömaassa järjestettyyn paluumuuttovalmennukseen ja esittää Suomen viranomaisen järjestämän kielikokeen suorittamisesta todistuksen, jonka perusteella hänellä on sellainen suomen tai ruotsin kielen taito, joka vastaa Euroopan neuvoston yleiseurooppalaisen viitekehityksen mukaisen kielitaidon arviointiasiteikon taitotasoa A2, jollei paluumuuttovalmennukseen tai kielikokeeseen osallistumista ole pidettävä hakijan olosuhteet huomioon ottaen kohtuuttomana; ja

3) hakijan käytössä on asunto Suomessa.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu suomalainen syntyperä osoitetaan alkuperäi-

sin asiakirjoin tai, jos tämä ei ole mahdollista, muutoin luotettavalla tavalla.

56 §

Muutoksenhaku Suomen ulkomaanedustuston päätökseen

Edustuston tämän lain 18 a §:n nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

60 §

Valitusoikeuden rajoitukset

Muissa kuin 55, 56 ja 57 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa ei tämän lain nojalla tehtyihin päätöksiin saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä loka-kuuta 2003.

Lakia sovelletaan myös ennen lain voimaantuloa sellaisiin jo jätettyihin oleskelulupahakemuksiin, joiden perusteella ulkomaalaisviraston edustaja ei ole vielä haastatellut hakijaa.

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

N:o 219

Laki**kotikuntalain 1 ja 7 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä maaliskuuta 1994 annetun kotikuntalain (201/1994) 1 §:n 2 momentti
 ja 7 §:n 3 momentti,
 sellaisena kuin niistä on 1 §:n 2 momentti laissa 1650/1995, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tämän lain mukaan määrätyn kotikunta ja siellä oleva asuinpaikka sekä ulkomailla vakinaisesti asuvan Suomen kansalaisen väestökirjanpitokunta merkitään väestötietolaisa (507/1993) tarkoitettuun väestötietojärjestelmään. Väestötietojärjestelmään merkitään myös henkilön ilmoittama tilapäinen asuinpaikka.

7 §

Muuttajan ilmoitusvelvollisuus

Henkilön on ilmoitettava myös tilapäinen asuinpaikkansa maistraatille, jos asuminen kestää yli kolme kuukautta. Tilapäisestä asuinpaikasta on soveltuvin osin voimassa, mitä edellä 1 ja 2 momentissa sekä jäljempänä tässä laissa säädetään kotikunnasta ja siellä olevasta asuinpaikasta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2003.

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Alue- ja kuntaministeri *Martti Korhonen*

N:o 220

L a k i**eläinsuojelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä huhtikuuta 1996 annetun eläinsuojelulain (247/1996) 20 ja 26 § sekä 54 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 54 §:n 2 momentti laissa 594/1998, sekä *lisätään* 1 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 20 a, 20 b ja 26 a § sekä 30 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 662/1999, uusi 4 momentti seuraavasti:

1 §

Lain tarkoitus

Tällä lailla pannaan myös täytäntöön luonnonvaraisten eläinten pitämisestä eläintarhassa annettu neuvoston direktiivi 1999/22/EY.

20 §

Eläintarhat ja pysyvät eläinnäyttelyt

Eläintarhalla tarkoitetaan tässä laissa sel- laista pysyvää laitosta, jossa pidetään yleisölle näytteillä pääasiassa luonnonvaraisiin eläinlajeihin kuuluvia eläimiä. *Pysyvällä eläinnäyttelyllä* tarkoitetaan pysyvää laitosta, jossa pidetään yleisölle näytteillä yksinomaan tai pääasiassa muita kuin luonnonvaraisiin eläinlajeihin kuuluvia eläimiä tai jossa näytteillä pidettävä luonnonvaraisten eläinten tai eläinlajien määrä on vähäinen.

Eläimiä saadaan pitää näytteillä eläintarhassa tai pysyvässä eläinnäyttelyssä vain lääninhallituksen luvalla. Lupa eläintarhan ja

pysyvän eläinnäyttelyn pitämiseen on haettava sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueella eläintarha tai pysyvä eläinnäyttely sijaitsee.

Eläintarhan tulee osaltaan edistää luonnonvaraisen eläimistön suojelua ja biologisen monimuotoisuuden säilymistä. Tässä tarkoituksessa eläintarhan tulee antaa yleisölle tietoa näytteillä pidettävistä lajeista ja niiden luonnollisista elinolosuhteista. Eläintarhan tulee lisäksi osallistua:

- 1) eläinlajien suojelua edistävään tutkimukseen;
- 2) eläinlajien suojelutaitoihin liittyvään koulutukseen;
- 3) lajien suojeluun liittyvään tietojen vaihtoon; tai
- 4) milloin se on tarkoituksenmukaista, eläinlajien vankeudessa kasvattamiseen, kannan uudelleen istuttamiseen tai lajien luontoon palauttamiseen.

Sen lisäksi, mitä 39 §:ssä säädetään tarkastuksesta, lääninhallituksella on oikeus tarkastaa 3 momentissa tarkoitettujen vaatimusten noudattamista eläintarhassa.

HE 209/2002
 MmVM 15/2002
 EV 273/2002

Neuvoston direktiivi 1999/74/EY (31999L0074); EYVL N:o L 203, 3.8.1999, s. 53, neuvoston direktiivi 1999/22/EY (31999L0022); EYVL N:o L 94, 9.4.1999, s. 24, komission direktiivi 2002/4/EY (32002L0004); EYVL N:o L 30, 31.1.2002 s. 44

20 a §

Sirkukset ja kiertävät eläinnäyttelyt

Eläimiä saadaan käyttää sirkuksessa ja muussa siihen verrattavassa näytöksessä, jossa näytetään eläimille opetettuja taitoja, sekä pitää näytteillä kiertävässä eläinnäyttelyssä vain lääninhallituksen luvalla. Jos jollekin eläinlajille ei voida käytettävissä olevan tietämyksen mukaan järjestää eläinsuojelullisesti hyväksyttäviä olosuhteita sirkuksessa tai muussa siihen verrattavassa näytöksessä tai kiertävässä eläinnäyttelyssä tai jos jonkin eläinlajin käyttämistä sirkuksessa tai muussa siihen verrattavassa näytöksessä ei voida käytettävissä olevan tietämyksen mukaan pitää eläinsuojelullisesti hyväksyttävänä, maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan kieltää eläinlajin käyttäminen sirkuksessa tai muussa siihen verrattavassa näytöksessä tai pitäminen näytteillä kiertävässä eläinnäyttelyssä.

Lupa kotimaisen sirkuksen tai muun siihen verrattavan näytöksen taikka kiertävän eläinnäyttelyn pitämiseen on haettava sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueella on sirkuksen tai muun siihen verrattavan näytöksen taikka eläinnäyttelyn omistajan kotipaikka. Lupa ulkomaisen sirkuksen tai muun siihen verrattavan näytöksen taikka kiertävän eläinnäyttelyn pitämiseen on haettava sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueelta ulkomainen sirkus, muu siihen verrattava näytös tai kiertävä eläinnäyttely tulee maahan.

20 b §

Eläintarhaa, pysyvää tai kiertävää eläinnäyttelyä ja sirkusta koskeva lupahakemus, luvan myöntäminen ja peruuttaminen

Eläintarhaa, pysyvää tai kiertävää eläinnäyttelyä ja sirkusta koskevasta lupahakemuksesta tulee käydä ilmi:

1) toiminnan kohteena olevat eläinlajit ja eläinmäärät;

2) selvitys eläinten pitopaikoista; sekä

3) selvitys siitä, kuinka eläinten hoito on tarkoitettu järjestää.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, eläintarhalupaa koskevasta lupahakemuksesta

tulee käydä ilmi se 20 §:n 3 momentissa tarkoitettu luonnonvaraisen eläimistön suojelun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä tarkoittava tehtävä, johon laitos tulee osallistumaan. Sirkusta koskevaan lupahakemukseen tulee liittää kuvaus niistä ohjelma-numeroista, joihin eläimet osallistuvat, ja selvitys siitä, mitä temppeuja eläimet näytöksessä suorittavat.

Lupa eläintarhan, pysyvän tai kiertävän eläinnäyttelyn tai sirkuksen pitämiseen myönnetään, jos toiminta täyttää tässä laissa ja sen nojalla eläinten pitopaikoille ja hoidolle asetettavat vaatimukset. Eläintarhaluvan edellytyksenä on lisäksi 20 §:n 3 momentissa säädettyjen vaatimusten täytyminen ja sirkusluvan edellytyksenä eläinten kohtelulle tässä laissa tai sen nojalla asetettavien vaatimusten täytyminen. Lupa voidaan liittää eläinsuojelun kannalta tarpeellisia ehtoja. Lupa voidaan peruuttaa ja laitos tai sen osa sulkea, jos toiminnanharjoittaja olennaisella tavalla rikkoo tässä laissa tai sen nojalla asetettavia eläinsuojeluvaatimuksia tai lupaehtoja taikka jos toiminta ei enää täytä luvan myöntämisen edellytyksiä ja toiminnanharjoittaja ei korjaa epäkohtia valvontaviranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa. Lupa voidaan kuitenkin peruuttaa ja laitos tai sen osa sulkea välittömästi, jos eläinten hyvinvoinnin turvaaminen sitä välttämättä edellyttää. Lääninhallituksen on tarkastettava eläintarha, pysyvä eläinnäyttely, kiertävä eläinnäyttely sekä sirkus ennen toiminnan aloittamista ja ennen luvan peruuttamista tai muuta luvan sisältöä merkittävästi muuttavan tai luvan voimassaoloaikaan koskevan asian ratkaisemista. Lääninhallituksen on valvottava lupaehtojen noudattamista säännöllisin tarkastuksin.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä:

1) eläintarhassa, pysyvässä tai kiertävässä eläinnäyttelyssä tai sirkuksessa pidettävien eläinten pitopaikoille ja hoidolle sekä kohtelulle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista;

2) eläintarhoille 20 §:n 3 momentissa säädettyjen luonnonvaraisen eläimistön suojelun ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä edistävien tehtävien tarkemmasta sisällöstä.

26 §

Luettelon pitäminen

Toiminnan harjoittajan on pidettävä ajan tasalla olevaa luetteloa 20, 20 a, 21, 23 ja 24 §:ssä mainitun toiminnan kohteena olevista eläinlajeista ja eläimistä. Luettelo on vaadittaessa esitettävä 3 luvussa mainituille valvontaviranomaisille ja eläinsuojeluvalvojalle. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä luettelon pitämisestä ja siihen merkittävistä tiedoista.

26 a §

Kanalarrekisteri

Ihmisravinnoksi tarkoitettuja kananmunia saadaan markkinoille saattamista varten tuottaa vain sellaisessa tuotantolaitoksessa, joka on merkitty maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksen kanaloiden valvontaa varten pitämään rekisteriin (*kanalarrekisteri*). Kanalarrekisteri on maaseutuelinkeinorekisteristä annetussa laissa (1515/1994) tarkoitetun maaseutuelinkeinorekisterin alarekisteri.

Kanalarrekisteriin merkitsemistä varten 1 momentissa tarkoitetun tuotantolaitoksen omistajan tulee ilmoittaa tuotantolaitoksen sijaintikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle:

- 1) tuotantolaitoksen nimi ja osoite;
- 2) tuotantolaitoksen omistajan nimi ja osoite;

3) munivista kanoista vastuussa olevan luonnollisen henkilön (*kanojen pitäjä*) nimi ja osoite, jos kanojen pitäjä on muu kuin tuotantolaitoksen omistaja;

4) tuotantolaitoksen tuotantotapa (*ulko-kanala, lattiakanala, häkkikanala, luonnonmukainen tuotanto*); sekä

5) kuinka monta lintua tuotantolaitoksessa voidaan enintään pitää kerrallaan ja jos käytössä on erilaisia tuotantotapoja, kuinka monta lintua tuotantolaitoksessa voidaan enintään pitää kerrallaan kutakin tuotantotapaa kohden.

Edellä 2 momentissa tarkoitettujen tietojen rekisteriin merkitsemisen yhteydessä maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus

antaa tuotantolaitokselle neuvoston direktiivin 1999/74/EY soveltamisalaan kuuluvien munivien kanojen tuotantolaitosten rekisteröinnistä annetun komission direktiivin 2002/4/EY mukaisen tunnistenumeron, joka merkitään kanalarrekisteriin. Jos tuotantolaitoksia on useampia, kullekin laitokselle annetaan oma tunnistenumero.

Tuotantolaitos on rekisteröitävä viipymättä, kun 2 momentissa edellytetyt tiedot on toimitettu rekisterin pitäjälle. Rekisteriin merkittävissä tiedoissa tapahtuvista muutoksista tulee ilmoittaa viipymättä rekisteriin merkittäväksi. Rekisteriin merkityt tiedot poistetaan rekisteristä vuoden kuluttua toiminnan harjoittamisen lopettamista koskevasta ilmoituksesta.

Kanalarrekisteriin sovelletaan maaseutuelinkeinorekisteristä annettua lakia. Sen lisäksi, mitä mainitun lain 3 §:ssä säädetään rekisterin käyttämisestä, tässä laissa tarkoitetuilla valvontaviranomaisilla on oikeus valvontaa varten käyttää rekisteriä. Jos ihmisravinnoksi tarkoitettuja kananmunia toimitetaan markkinoille tuotantolaitoksesta, joka ei ole rekisteröitynyt, voi elintarvikelain (361/1995) mukainen valvontaviranomainen ryhtyä kyseisten kananmunien osalta pakkotoimiin noudattaen elintarvikelain 8 ja 10 luvussa säädettyä menettelyä.

30 §

Lupa eläinten kuljettamiseen ja eläinkuljettajarekisteri

Sen estämättä, mitä 1 momentissa tai muualla laissa säädetään Euroopan yhteisön ulkopuolisesta valtiosta, eläinten kuljettamiseen Suomeen tai Suomen alueen kautta noudatetaan Norjan osalta Euroopan unionin jäsenvaltioita koskevia vaatimuksia.

54 §

Eläinsuojelurikkomus

Eläinsuojelurikkomuksesta tuomitaan myös se, joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) rikkoo 12 §:ssä tarkoitettua valmistus-, maahantuonti-, myynti- tai luovutuskieltoa taikka 7 §:n 3 momentissa, 13 §:n 1 momentissa, 16 §:n 3 momentissa tai 18, 19, 22, 25 tai 27 §:ssä tarkoitettua tai mainittujen säännösten nojalla annettua kieltoa,

2) rikkoo eläintenpitokieltoa tai toimii toisen välikätenä eläintenpitokiellon kiertämiseksi tai

3) laiminlyö 13 §:n 2 momentissa, 14 §:ssä, 16 §:n 1 momentissa, 17 §:ssä, 20 §:n 2 momentissa, 20 a §:n 2 momentissa, 21 §:n 2 tai 3 momentissa, 23, 24, 26, 29 tai 30 §:ssä taikka 31 §:n 1 momentissa tai 64 §:ssä tarkoitettua tai mainittujen säännösten nojalla asetettua velvollisuutta.

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä maaliskuuta 2003.

Tämän lain voimaan tullessa toimivan laitoksen, joka täyttää 20 §:n 1 momentissa tarkoitettua eläintarhan määritelmän, tulee 30 päivään syyskuuta 2003 mennessä järjestää toimintansa siten, että yleisölle annetaan tietoa näytteillä olevista lajeista ja niiden luonnollisista elinolosuhteista. Lisäksi tällaisen laitoksen tulee lupaehtojen tarkistamista

varten ilmoittaa 30 päivään syyskuuta 2003 mennessä luvan myöntäneelle lääninhallitukselle siitä 20 §:n 3 momentissa tarkoitettua luonnonvaraisen eläimistön suojelua ja biologisen monimuotoisuuden säilymistä edistävästä tehtävästä, johon laitos tulee osallistumaan. Luvan myöntänyt lääninhallitus tarkistaa vuoden 2003 loppuun mennessä ilman eri hakemusta eläintarhaa ja pysyvää eläinnäytelyä koskevat luvat tämän lain mukaisiksi.

Tämän lain voimaan tullessa toiminnassa olevien 26 a §:n 1 momentissa tarkoitettujen kananmunien tuotantolaitosten tulee ilmoittaa 26 a §:n 2 momentissa tarkoitettua tiedot kanalarekisteriin merkittäväksi 30 päivään huhtikuuta 2003 mennessä. Edellä tarkoitettuun määräaikaan mennessä ilmoituksen tehnyt tuotantolaitos tulee rekisteröidä 31 päivään toukokuuta 2003 mennessä. Ihmisravinnoksi tarkoitettuja kananmunia ei saada 1 päivästä kesäkuuta 2003 lukien tuottaa markkinoille saattamista varten sellaisessa tuotantolaitoksessa, jota ei ole merkitty kanalarekisteriin.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

N:o 221

Laki

sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (734/1992) 10 ja 11 §, sellaisena kuin niistä on 11 § laissa 1288/1993, sekä
lisätään lakiin uusi 7 b, 7 c, 10 b ja 10 c § sekä 14 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 976/1998, uusi 2 momentti, seuraavasti:

7 b §

Pitkäaikaisessa laitoshoidossa oleva henkilö

Tämän lain nojalla maksua määrättäessä pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevaksi katsotaan:

1) ympärivuorokautisen laitoshoidon alkamisesta lukien henkilö, jonka laitoshoidon voidaan arvioida kestävän pitempään kuin kolme kuukautta; sekä

2) muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu henkilön jälkeen, kun hänen ympärivuorokautinen laitoshoidonsa on jatkunut kolme kuukautta, jos hänen toimintakykynsä on katsottava heikentyneen siten, että häntä on hoidettava edelleen laitoksessa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevaksi ei katsota:

1) henkilöä, joka saa lääkinnällisestä kuntoutuksesta annetun asetuksen (1015/1991) 3 §:n 2 momentin 6 kohdassa tai kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain 2 §:n 3 kohdassa tarkoitettua kuntoutusta laitoksessa; eikä

2) lasta tai nuorta, joka on sijoitettu laitoshoidon lastensuojelulain nojalla.

7 c §

Pitkäaikaisesta laitoshoidosta perittävän maksun perusteet

Pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevalta peritään maksukyvyyn mukaan määräytyvä maksu. Maksu voi olla enintään 80 prosenttia hoidossa olevan tässä laissa tarkoitetuista kuukausituloista, jollei tässä laissa toisin säädetä. Maksu voidaan kuitenkin määrätä enintään sen suuruiseksi, että hoitoa saavan henkilön henkilökohtaiseen käyttöön jää kuukausittain vähintään 80 euroa.

Jos pitkäaikaisessa laitoshoidossa oleva on välittömästi ennen laitoshoidon alkamista elänyt yhteistaloudessa avioliitossa tai avioliitonomaisissa olosuhteissa ja hänen kuukausitulonsa ovat suuremmat kuin puolison kuukausitulot, maksu määräytyy puolisojen yhteiselaskettujen kuukausitulojen perusteella. Pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevalta perittävä maksu voi olla enintään 40 prosenttia

edellä mainituin perustein yhteenlasketuista kuukausitulosta. Laitoshoidossa olevan henkilökohtaiseen käyttöön tulee kuitenkin jäädä vähintään 80 euroa kuukaudessa. Jos molemmat tässä momentissa tarkoitetut puoliset ovat pitkäaikaisessa laitoshoidossa, maksu määräytyy kuitenkin siten kuin 1 momentissa säädetään.

Edellä 1 momentissa säädettyä maksua ei saa periä pitkäaikaisessa laitoshoidossa terveyskeskuksessa tai sairaalassa taikka sen toimintayksikössä olevalta alle 18-vuotiaalta siltä osin kuin hoitopäiviä on kalenterivuodessa kertynyt yli seitsemän.

10 §

Maksukykyä määriteltäessä huomioon otettavat tekijät

Maksukykyä arvioitaessa ja maksun suuruutta määrättäessä voidaan, sen estämättä mitä muussa laissa säädetään, ottaa huomioon henkilön eläminen yhteistaloudessa avioliitossa tai avioliitonomaisissa olosuhteissa, alaikäisten lasten eläminen samassa taloudessa, henkilön tosiasiallisista perhesuhteista johtuvat muut maksukykyyn vaikuttavat seikat sekä lapsen elatuksesta annetussa laissa tarkoitettu elatusvelvollisuus siten kuin niistä tässä laissa tai sen nojalla annetussa asetuksessa tarkemmin säädetään.

Maksukykyyn mukaan määräytyvän maksun suuruutta määrättäessä otetaan huomioon palvelua käyttäneiden henkilöiden tulot siten kuin tässä laissa tai sen nojalla annetussa asetuksessa tarkemmin säädetään.

10 b §

Pitkäaikaisen laitoshoidon maksun määräämisen perusteena olevat tulot

Edellä 7 c §:n 1 momentissa tarkoitettuina kuukausituloina otetaan huomioon pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevan tulot ennakonpidätyksen ja ennakonkannon jälkeen sekä verosta vapaat tulot siten kuin tässä pykälässä säädetään. Kun maksu määräytyy 7 c §:n 2 momentin mukaisesti yhteenlaskettujen kuukausitulojen perusteella, kuukausitulona otetaan lisäksi vastaavasti huomioon sellaisen

henkilön tulot, joka on välittömästi ennen laitoshoidon alkamista elänyt yhteistaloudessa avioliitossa tai avioliitonomaisissa olosuhteissa pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevan kanssa. Jos kuukausittaiset tulot vaihtelevat, kuukausitulona otetaan huomioon viimeksi kuluneen vuoden keskimääräinen kuukausitulo.

Palkkatulojen lisäksi otetaan huomioon eläkkeet ja niihin rinnastettavat jatkuvat etuudet, elinkorot ja kiinteistön luovutuksen yhteydessä määrääjäksi tai elinkaudeksi pidetty rahana suoritettava etuus (*syytinki*) sekä muut jatkuvat henkilökohtaiset tulot samoin kuin pääomasta ja muusta omaisuudesta saatavat nettotulot kuten korko-, osinko- ja vuokratulot.

Tuloina otetaan huomioon myös viimeksi toimitetussa verotuksessa vahvistetut maatalouden ja elinkeinotoiminnan pääoma- ja ansiotulo-osuudet sekä verovelvollisen osuus yhtymän tulosta. Mainittuja tuloja voidaan tarkistaa viimeksi toimitetun verotuksen osoittamasta tulosta niillä prosenttimäärillä, jotka verohallitus vuosittain antamassaan päätöksessä ennakon kannon perusteeksi pantavasta tulosta määrää. Siitä poiketen mitä edellä tässä pykälässä säädetään, metsätulo otetaan huomioon 10 a §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla.

Tuloina ei oteta huomioon:

- 1) 10 a §:n 3 momentissa mainittuja tuloja;
- 2) elatusapua tai elatustukea, jota maksetaan pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevan tai 7 c §:n 2 momentissa tarkoitetun puolison alaikäiselle lapselle; eikä
- 3) eläkkeisiin ja niihin verrattaviin tuloihin sisältyviä huollettavista aiheutuvia korotuksia.

10 c §

Tuloista tehtävät vähennykset pitkäaikaisen laitoshoidon maksua määrättäessä

Ennen kuin pitkäaikaisesta laitoshoidosta perittävä maksu määrätään, 10 b §:n 1 momentissa tarkoitettujen henkilön kuukausituloista vähennetään:

- 1) hänen suoritettavakseen vahvistetut elatusavut;
- 2) hänen tosiasiallisista perhesuhteistaan johtuvat muut vastaavat kustannukset; sekä

3) kiinteistön luovutuksen yhteydessä määrääjäksi tai elinkaudeksi pidätetty rahana maksettava etuus, joka on hänen suoritettavanaan.

Edellä 1 momentin 1 kohdan mukaista vähennystä ei kuitenkaan tehdä, jos elatusavun saajana on aviopuoliso, jonka kanssa elatusavun suorittaja on elänyt yhteistaloudessa välittömästi ennen laitoshoidon alkamista.

11 §

Maksun perimättä jättäminen ja alentaminen

Sosiaalihuollon palveluista määrätty maksu ja terveydenhuollon palveluista henkilön maksukyvyyn mukaan määrätty maksu on jätettävä perimättä tai sitä on alennettava siltä osin kuin maksun periminen vaarantaa henkilön tai perheen toimeentulon edellytyksiä tai henkilön lakisääteisen elatusvelvollisuuden toteuttamista.

Palvelun tuottava kunta tai kuntayhtymä voi päättää, että:

- 1) muitakin kuin 1 momentissa tarkoitettuja maksuja voidaan jättää perimättä tai alentaa 1 momentissa tarkoitetuilla perusteilla; tai
- 2) maksuja voidaan alentaa tai jättää

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

perimättä, jos siihen on syytä huollolliset näkökohdat huomioon ottaen.

14 a §

Viranomaisten tiedonsaantioikeus

— — — — —
Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös sellaisen henkilön taloudellista asemaa koskeviin tietoihin ja selvityksiin, joka on elänyt yhteistaloudessa avioliitossa tai avioliitonomaisissa olosuhteissa pitkäaikaisessa laitoshoidossa olevan henkilön kanssa, jos laitoshoidosta perittävä maksu määrätään tai on määrätty 7 c §:n 2 momentin nojalla puolisojen yhteenlaskettujen tulojen perusteella.

—————
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2003.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olevien säännösten nojalla määrättyt maksut tulee muuttaa siten, että ne tulevat voimaan tämän lain mukaisina kolmen kuukauden kuluttua lain voimaantulosta.

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

N:o 222

L a k i**maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 5 päivänä helmikuuta 1999 annetun maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 11 §
 ja
lisätään lakiin uusi 12 a luku, 104 §:ään uusi 5 momentti sekä lakiin uusi 189 a ja 189
 b § seuraavasti:

12 a luku

Kunnalle yhdyskuntarakentamisesta aiheutuvien kustannusten korvaaminen

91 a §

Maanomistajan velvollisuus osallistua yhdyskuntarakentamisen kustannuksiin

Asemakaavoitettavan alueen maanomistajalla, jolle asemakaavasta aiheutuu merkittävää hyötyä, on velvollisuus osallistua kunnalle yhdyskuntarakentamisesta aiheutuviin kustannuksiin siten kuin jäljempänä säädetään. Kustannuksiin osallistumisesta on pyrittävä sopimaan maanomistajan kanssa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun velvollisuuden täyttämiseksi on maanomistajia kohdeltava yhdenvertaisesti.

Korvattavasta katualueesta säädetään 104 §:ssä ja maanomistajan maksettavaksi määrättävästä katualueen korvauksesta 105 §:ssä.

91 b §

Maankäyttösopimukset

Kunta voi tehdä kaavoitukseen ja kaavojen toteuttamiseen liittyviä sopimuksia (*maankäyttösopimus*). Maankäyttösopimuksissa ei voida kuitenkaan sitovasti sopia kaavojen sisällöstä.

Maankäyttösopimus voidaan osapuolia sitovasti tehdä vasta sen jälkeen, kun kaavaluonnos tai -ehdotus on ollut julkisesti nähtävillä. Tämä ei koske sopimusten tekemistä kaavoituksen käynnistämisestä.

Maankäyttösopimuksilla voidaan tämän luvun kehittämiskorvausta koskevien säännösten rajoittamatta laajemminkin sopia osapuolten välisistä oikeuksista ja velvoitteista.

Maankäyttösopimuksesta tiedotetaan kaavan laatimisen yhteydessä. Tarkoituksesta tehdä maankäyttösopimus on tiedotettava osallistumis- ja arviointisuunnitelmassa. Jos tarkoitus tehdä maankäyttösopimus tulee esille vasta sen jälkeen, kun osallistumis- ja

arviointisuunnitelma on laadittu, asiasta tulee kaavan laatimisen yhteydessä tiedottaa osallisten tiedonsaannin kannalta sopivalla tavalla.

91 c §

Kehittämiskorvaus

Jos maanomistajan kanssa ei ole syntynyt sopimusta hänen osallistumisestaan yhdyskuntarakentamisesta aiheutuviin kustannuksiin, kunta voi periä maanomistajalta asemakaavan mukaiselle tontille asemakaavassa osoitetun rakennusoikeuden, rakennusoikeuden lisäyksen tai käyttömahdollisuuden muutoksen aiheuttamaan tontin arvonnousuun suhteutetun osuuden kaava-alueen rakentamista palvelevan yhdyskuntarakentamisen arvioituista kustannuksista (*kehittämiskorvaus*).

Tontin arvonnousu määritellään noudattaen soveltuvin osin, mitä kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetussa laissa (603/1977), jäljempänä lunastuslaki, säädetään korvauksen perusteista.

Kehittämiskorvauksesta vähennetään 104 §:n nojalla korvauksetta luovutettavan katualueen arvo ja 105 §:n nojalla maanomistajalta perittävä katualueen korvaus.

Kehittämiskorvausta ei saa määrätä maanomistajalle, jonka omistamille alueille osoitetaan asemakaavassa rakennusoikeutta vain asuntorakentamiseen eikä rakennusoikeuden tai rakennusoikeuden lisäyksen määrä ylitä 500 kerrosneliometriä. Muulle maanomistajalle kehittämiskorvaus saadaan määrätä, jos asemakaavasta aiheutuu hänelle 91 a §:ssä tarkoitettua merkittävää hyötyä. Kunta voi päättää kunnassa tai tietyllä kaava-alueella sovellettavasta korkeammasta rajasta.

91 d §

Kunnalle yhdyskuntarakentamisesta aiheutuvat kustannukset

Edellä tarkoitettuina kaava-alueita palvelevan yhdyskuntarakentamisen kustannuksina voidaan ottaa huomioon sekä kaava-alueella että sen ulkopuolella sijaitsevien kaava-alueita

että merkittävässä määrin palvelevien katujen, puistojen ja muiden yleisten alueiden hankinta-, suunnittelu- ja rakentamiskustannukset sekä maanhankintakustannukset kaava-alueita merkittävässä määrin palvelevien yleisten rakennusten rakentamiseksi siltä osin kuin ne palvelevat kaava-alueita. Lisäksi voidaan ottaa huomioon kunnalle kaava-alueen maaperän kunnostamisesta ja kaava-alueen välttämättömästä meluntorjunnasta aiheutuvat kustannukset sekä kunnalle aiheutuvat kaavoituskustannukset, joita ei ole peritty 59 §:n nojalla.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuina kustannuksina otetaan huomioon sekä arvioidut hyväksytyin kaavan toteuttamisen edellyttämät kustannukset että kaavan toteuttamiseksi ennalta suoritetuista toimenpiteistä kunnalle aiheutuneet kustannukset. Kustannusten tulee olla alueen luonteeseen ja olosuhteisiin nähden kohtuullisia.

Kunnan on pyrittävä toteuttamaan ne toimenpiteet, joiden kustannukset on otettu huomioon kehittämiskorvausta määrättäessä, viimeistään 10 vuoden kuluessa siitä, kun kehittämiskorvauksen määräämistä koskeva päätös on tullut lainvoimaiseksi.

91 e §

Kehittämiskorvaus kunnan aikaisemmin toteuttamalla alueella

Jos asemakaava tai asemakaavan muutos laaditaan alueelle, jolla 91 d §:ssä tarkoitettujen toimenpiteiden merkittävältä osin toteutettu ja kaavasta aiheutuva hyöty on erityisen merkittävä, kehittämiskorvaus voidaan määrätä arvioimalla ne kustannukset, jotka kaava-alueita merkittävässä määrin palvelevan, 91 d §:ssä tarkoitettujen yhdyskuntarakenteiden aikaansaaminen kaavan hyväksymishetkellä aiheuttaisi.

Kehittämiskorvausta määrättäessä otetaan arvioitavien kustannusten vähennyksinä huomioon tontin omistajan aikaisemman kaavan perusteella sopimuksen taikka 91 c, 104, 105 tai 112 §:n perusteella suorittamat korvaukset, jotka liittyvät 91 d §:ssä tarkoitettuihin yhdyskuntarakentamisen kustannuksiin.

91 f §

Kehittämiskorvauksen enimmäismäärä

Kehittämiskorvauksena voidaan periä enintään 60 prosenttia asemakaavasta johtuvasta asemakaavan mukaisen tontin arvonnoususta. Kunnanvaltuusto voi päättää alhaisemmastakin kunnassa tai kaavoitettavalla alueella sovellettavasta kehittämiskorvauksen enimmäismäärästä.

91 g §

Kehittämiskorvauksen määrääminen ja kehittämiskorvaukselle suoritettava korko

Kehittämiskorvauksen määräämisestä päättää kunta. Päätös on tehtävä viipymättä asemakaavan hyväksymisen jälkeen. Päätöksestä tulee ilmetä korvauksen määräämisen perusteet.

Kehittämiskorvaus voidaan määrätä vain, jos sitova tonttijako on osoitettu asemakaavassa. Kehittämiskorvaus määrätään kullekin kaavan mukaiselle tontille erikseen. Yhteen käyttötarkoitukseen osoitetulla korttelialueella, jolla on yksi omistaja, ei tonttijaon osoittaminen asemakaavassa ole tarpeen. Tällöin kehittämiskorvaus voidaan määrätä korttelikohtaisesti.

Kehittämiskorvaukselle on suoritettava 2 prosentin vuotuinen korko alkaen kahden vuoden kuluttua siitä ajankohdasta, kun asemakaava on tullut voimaan ja kehittämiskorvauksen määräämistä koskeva päätös on tullut lainvoimaiseksi. Korkoa ei suoriteta ajalta, jolloin tontilla on voimassa 53 §:n 1 momentin tai 58 §:n 4 momentin mukainen rakennuskielto.

91 h §

Lausunnon pyytäminen ja maanomistajien kuuleminen

Ennen kehittämiskorvauksen määräämistä on päätösehdotuksesta pyydettävä maanmittaustoimiston lausunto ja päätösehdotus annettava kuntalain 95 §:ssä säädetyllä tavalla tiedoksi niille maanomistajille, joita ehdotus koskee. Maanomistajalla on oikeus tehdä muistutus ehdotuksesta. Muistutus on jätet-

tävä kunnalle 30 päivän kuluessa ehdotuksen tiedoksi saamisesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu lausunto on pyydettävä ja kuuleminen suoritettava ennen asemakaavan hyväksymistä.

Kehittämiskorvausta määrättäessä voidaan kiinteistön arvonnousua koskevilta osin poiketa maanmittaustoimiston lausunnosta vain erityisestä syystä.

91 i §

Vastuu kehittämiskorvauksesta ja kehittämiskorvauksen maksuunpanon ajankohta

Kehittämiskorvauksen maksamisesta vastaa se, joka omistaa alueen kehittämiskorvauksen määräämisajankohtana tai se, jolle alue on tältä siirtynyt vastikkeettomalla saannolla.

Kunnan on pantava kehittämiskorvaus maksuun viipymättä sen jälkeen, kun kiinteistö on asemakaavan perusteella myönnetyn lainvoimaisen rakennusluvan perusteella rakennettavissa. Jos kaavatonttiin kuuluva alue on luovutettu vastikkeellisella saannolla ennen edellä mainittua ajankohtaa, kehittämiskorvaus on pantava maksuun viipymättä luovutuksen jälkeen.

91 j §

Kehittämiskorvauksen maksuunpano, eräänntyminen ja viivästyskorko

Kunnan on kehittämiskorvauksen perimistä varten toimitettava kehittämiskorvauksesta vastaavalle maksulippu, josta käy ilmi tontille määrätty kehittämiskorvaus ja sille laskettu korko.

Jos rakennusluvan perusteella toteutetaan vain vähäinen osa tontille kaavassa osoitetun rakennusoikeuden tai sen lisäyksen määrästä, tämän rakennusluvan yhteydessä peritään vain rakennusluvalla toteutettava osuus tontille määrätystä kehittämiskorvauksesta.

Kehittämiskorvaus on suoritettava kolmen kuukauden kuluessa maksuunpanosta. Eräänntynyt kehittämiskorvaus voidaan ulosottaa ilman erillistä tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään. Jos rakennuslupa koskee tonttia, jolle on

annettu rakentamiskehoitus, korvaus on suoritettava vuoden kuluessa maksuunpanosta.

Jollei kehittämiskorvausta suoriteta säädettyssä maksuajassa, maksun viivästysajalta peritään korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentin mukainen korko.

91 k §

Erityiset maksujärjestelyt

Kunta ja maanomistaja voivat sopia kehittämiskorvauksen suorittamisesta kokonaan tai osaksi maa-alueena tai muuna omaisuutena.

Maanomistajan pyynnöstä voidaan kehittämisskorvaus panna maksuun jo ennen kuin tontti on lainvoimaisen rakennusluvan perusteella rakennettavissa.

91 l §

Kehittämiskorvauksen kohdistaminen ennen maksuunpanoa

Milloin kehittämiskorvausta ei ole määrätty tonttikohtaisesti, se on ennen maksuunpanoa kohdistettava tonttikohtaisesti tonttien pintaalojen suhteessa.

Samoin on kehittämiskorvaus kohdistettava ennen maksuunpanoa siihen kaavatontin osaan tai korttelin osaan, joka on vastikkeellisen luovutuksen kohteena, jos kehittämiskorvaus on määrätty 91 g §:n 2 momentin mukaisesti korttelikohtaisesti. Kohdistaminen suoritetaan tällöin maanomistajakohtaisesti noudattaen 91 c §:ssä säädettyjä perusteita.

91 m §

Päätös kehittämiskorvauksen perimättä jättämisestä

Jos kunta muuttaa asemakaavaa tai tonttijakoa siten, että kehittämiskorvauksen perusteet olennaisesti poistuvat, kunnan on päätettävä kehittämiskorvauksen perimättä jättämisestä.

91 n §

Vapautus tai lykkäys kehittämiskorvauksen suorittamisesta

Jos kehittämiskorvauksen suorittaminen

olisi sen määrittämisen perusteissa tapahtuneen olennaisen muutoksen vuoksi kohtuutonta, kunta voi myöntää vapautuksen kokonaan tai osittain kehittämiskorvauksen suorittamisesta tai myöntää lykkäystä maksun suorittamisesta.

91 o §

Kehittämiskorvauksen oikaisu maksuunpanon yhteydessä

Jos kehittämiskorvauksen perusteet ovat tonttijaon muuttamisen tai muun vastaavan syyn vuoksi vähäisessä määrin muuttuneet, kehittämiskorvaus on maksuunpanon yhteydessä oikaistava muuttanutta tilannetta vastaavaksi.

91 p §

Kehittämiskorvauksen kirjaaminen

Kunnan on pidettävä kehittämiskorvauksista luetteloa.

Kun kunta on määrännyt kehittämiskorvauksen perittäväksi, sen tulee viipymättä kirjallisesti ilmoittaa tästä sille käräjäoikeudelle, jonka tuomiopiirissä kiinteistö sijaitsee, merkinnän tekemiseksi lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin. Kunnan tulee liittää käräjäoikeudelle tehtävään ilmoitukseen luettelo kiinteistöistä ja niitä koskevista kehittämiskorvauksista. Myös kehittämiskorvauksen tonttikohtaisesta osittelusta tai uudelleen kohdentamisesta on viipymättä ilmoitettava käräjäoikeudelle merkinnän tekemiseksi lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin.

Suoritetuista kehittämiskorvauksista on ilmoitettava rekisteriviranomaiselle merkinnän tekemiseksi lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin.

104 §

Korvattava katualue

Jos maanomistajan katualueeksi luovuttama alue liitetään kaavamuutoksella takaisin tonttiin, kunta ei saa periä maanomistajalta korvausta 1 momentin mukaisesti korvausta saamaansa osuutta vastaavasta osasta aluetta, edellyttäen että tontti on vielä saman

omistajan omistuksessa ja että tontin pääasiallista käyttötarkoitusta ei ole kaavan muutoksella muutettu.

189 a §

Muutoksenhaku kehittämiskorvauksen määrittämistä koskevaan päätökseen

Kehittämiskorvauksen määrittämistä koskevaan kunnan päätökseen haetaan muutosta siten kuin kuntalaissa säädetään. Muutoksenhakuoikeus määräytyy kuitenkin siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Muutoksenhaussa noudatetaan muutoin, mitä hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Kiinteistön arvon määrittämiseen liittyviltä osin hallinto-oikeuden on pyydettävä asiasta maanmittaustoimiston lausunto, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

189 b §

Muutoksenhaku kehittämiskorvauksen maksuunpanopäätökseen

Muutosta kehittämiskorvauksen maksuun-

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

panoa koskevaan kunnan päätökseen haetaan valittamalla hallinto-oikeuteen. Maksuunpanon yhteydessä muutosta ei voida hakea kehittämiskorvauksen määrittämisen yhteydessä lainvoimaisesti ratkaistujen korvauksen perusteiden osalta.

Muutoksenhaussa noudatetaan, mitä hallintolainkäyttölaissa säädetään. Valitus ei kuitenkaan lykkää päätöksen täytäntöönpanoa, jollei muutoksenhakuviranomainen toisin päättä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tätä lakia sovelletaan kunnalle aiheutuvien yhdyskuntarakentamisen toteuttamiskustannusten korvaamiseen niiden asemakaavojen osalta, joita koskeva kaavaehdotus on ollut 65 §:n mukaisesti julkisesti nähtävillä tämän lain voimaantulon jälkeen sekä tämän lain voimaantulon jälkeen tehtyihin maankäyttö-sopimuksiin.

Ministeri *Jari Koskinen*

N:o 223

Tasavallan presidentin asetus**poliisin ansiorististä ja ansiomitalista annetun tasavallan presidentin asetuksen 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti *muutetaan* poliisin ansiorististä ja ansiomitalista 15 päivänä joulukuuta 2000 annetun tasavallan presidentin asetuksen (1129/2000) 2 §:n 1 ja 3 momentti seuraavasti:

2 §

Poliisin ansioristin ja kullatun ansiomitalin myöntää poliisiylijohtajan esityksestä sisäasiainministeri. Esityksiä poliisin ansioristin tai kullatun ansiomitalin myöntämisestä voivat tehdä poliisin ylijohto, poliisin lääninjohdot, valtakunnalliset yksiköt, Helsingin kihlakunnan poliisilaitos, poliisioppilaitokset, Poliisin tekniikkakeskus ja Poliisin tietohallintokeskus.

Hopeisen ansiomitalin myöntää myös lääninpoliisijohtaja alaistensa poliisiyksiköiden henkilöstölle sekä valtakunnallisen yksikön päällikkö ja Helsingin kihlakunnan poliisilaitoksen poliisipäällikkö yksikkönsä henkilöstölle.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2003.

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

N:o 224

Valtioneuvoston asetus
poliisin hallinnosta annetun asetuksen 12 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, *muutetaan* poliisin hallinnosta 15 päivänä maaliskuuta 1996 annetun asetuksen (158/1996) 12 §:n 1 momentti seuraavasti:

12 §

Poliisiasiain neuvottelukunnan asettaa valtioneuvosto enintään neljäksi vuodeksi kerrallaan. Neuvottelukunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja sekä vähintään 11 ja enintään 19 muuta jäsentä. Kullakin jäsenellä puheenjohtajaa lukuun ottamatta on henkilökohtainen varajäsen. Puheenjohtaja, jäsenet ja

varajäsenet nimetään eri kansalaispiirejä ja poliisitoimintaan liittyviä tärkeimpiä tahoja edustavista henkilöistä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2003.

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

Lainsäädäntöneuvos Kimmo Hakonen

N:o 225

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
viljan interventio-ostoissa noudatettavista eräistä menettelytavoista**

Annettu Helsingissä 14 päivänä maaliskuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisen yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 3 ja 11 §:n sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 8 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa annetaan tarkemmat säännökset seuraavien asetusten mukaisten viljan haltuunottoa interventiovarastoon koskevien menettelyjen kansallisesta täytäntöönpanosta:

- a) Neuvoston asetus (ETY) N:o 1766/92 vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä
- b) Komission asetus (EY) N:o 824/2000 interventioelimen suorittamaan viljan haltuunottoon sovellettavista menettelyistä sekä menetelmistä viljan laadun määrittämiseksi (jäljempänä komission asetus)

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *siilolla* viljan varastointiin käytettävää siiloa tai tasovaraston osastoa,
- 2) *siirto-ostolla varastoon* menettelyä, jossa vilja siirretään tarjouksen tekemisen jälkeen interventiovarastoon
- 3) *siirto-ostolla varastossa* menettelyä, jossa vilja siirretään tarjouksen tekemisen

jälkeen eri siiloon siinä interventiovarastossa, jossa se on tarjousta tehtäessä,

4) *loco-ostolla* menettelyä, jossa vilja ostetaan siihen interventiovaraston siiloon, jossa se on tarjousta tehtäessä,

5) *tarjouksella* komission asetuksen 4 artiklan mukaista tarjousta viljan myymisestä interventiovarastoon,

6) *ostosopimuksella* tarjouksen perusteella tehtyä sopimusta,

7) *sopimuserällä* sopimuksen kohteena olevaa viljaerää,

8) *sopimuserän osalla* sopimuserään kuuluvaa pienempää viljaerää, joka määritellään ostotavasta riippuen, seuraavasti:

a) siirto-osto varastoon - kustakin tarjouksessa mainitusta varastointipaikasta interventiovarastoon toimitettu viljaerä,

b) siirto-osto varastossa - kukin ostosopimukseen kuuluva vastaanottava siilo,

c) loco-osto - kukin ostosopimukseen kuuluva siilo

9) *viljan vastaanotolla interventiovarastoon* viljan fyysistä vastaanottoa interventiovarastoon,

10) *viljan haltuunotolla interventiovarastoon* viljaerän hyväksymistä interventiovarastointiin soveltuvaksi viljaksi sen jälkeen, kun viljaerän on todettu täyttävän komission

asetuksen 1 ja 2 artiklan sekä liitteen I mukaiset vaatimukset; sekä

11) tarkastajalla maa- ja metsätalousministeriön virkamiestä tai sen valtuuttamaa edustajaa tarjotun viljaerän tarkastuksessa tai viljan vastaanotossa interventiovarastoon.

3 §

Tarjous

Tarjous on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön interventioyksiköstä (jäljempänä interventioyksikkö) saatavalle lomakkeelle, jossa tulee mainita komission asetuksen 4 artiklan mukaiset tiedot.

Siirto-ostossa varastoon, tarjottu viljaerä voi koostua eri varastointipaikoissa sijaitsevista viljaeristä. Mikäli tarjouslomakkeella ei ole tilaa kaikkien tarjoukseen sisältyvien varastointipaikkojen ilmoittamiseen, tiedot voidaan antaa tarjouksen liitteenä toimitettavalla, vapaamuotoisesti laaditulla lisäsivulla, jolla varastointipaikoista tulee mainita komission asetuksen 4 artiklan mukaiset tiedot.

Tarjottu määrä ei saa ylittää tarjouksessa tai sen lisäsivulla mainituissa varastointipaikoissa sijaitsevien viljaerien yhteenlaskettua määrää, mutta voi alittaa sen. Tarjoaja voi toimittaa viljaa interventiovarastoon mistä tahansa tarjouksessa tai sen lisäsivulla mainituista varastointipaikoista. Tarjoukseen tai sen lisäsiivuun ei voi tehdä muutoksia tarjouksen hyväksymisen jälkeen.

4 §

Valvonta

Tarkastajalla on milloin tahansa tarjouksen vastaanottamisen jälkeen oikeus tarkastaa tuen maksamisen edellytyksenä olevat olosuhteet, kuten tarjottu viljaerä ja myyjän kirjanpito interventioon tarjottujen viljaerien osalta. Jos tarkastuksessa todetaan, että viljaerä ei ole tarjouksen mukainen tai että se ei ole toimitettavissa välittömästi interventiovarastoon, tai että se ei täytä komission asetuksen 1 artiklan mukaisia määrällisiä vaatimuksia tai komission asetuksen 2 artiklan ja liitteen I mukaisia laatuvaatimuksia, interventioyksikkö hylkää tarjouksen tai sanoo ostosopimuksen irti.

5 §

Viljan toimittaminen interventiovarastoon

Myyjän tulee toimittaa interventiovarastoon kutakin ostosopimusta kohti vähintään komission asetuksen 1 artiklan mukainen viljamäärä eli 80 tonnia. Interventiovarastoon toimitettava määrä voi poiketa ostosopimuksen mukaisesta määrästä, seuraavasti:

sopimuserän koko (tonnia)	sallittu poikkeama ylös- tai alaspäin (tonnia)
80—200	+ - 40, toimitettava kuitenkin vähintään 80 tonnia
yli 200—500	+ - 60
yli 500—1000	+ - 80
yli 1000	+ - 120

Yksittäistapauksissa interventioyksikkö voi sallia myös muun suuruisen poikkeaman, mikäli tähän on perusteltu syy, eikä tästä aiheudu kohtuutonta haittaa valvonnan suorittamiselle.

Interventiovarastoon tulee toimittaa viljaa kutakin sopimuserää kohti vähintään 120 tonnia päivässä, tai jos sopimuserä on tätä pienempi, koko sopimuserä saman päivän aikana, ellei interventioyksikön tai tarkastajan kanssa ole muuta erikseen sovittu.

Myyjä tai varastonpitäjä voi perustellusta syystä hakea muutosta sopimuksen mukaiseen toimitusaikaan. Muutoshakemus tulee toimittaa interventioyksikölle ennen sopimuksen mukaisen toimitusajan päättymistä.

Vilja tulee toimittaa interventiovarastoon varaston normaalina aukioloaikana tai muuna interventioyksikön, tarkastajan, varastonpitäjän ja myyjän kesken erikseen sovittuna aikana.

Siirto-ostossa varastoon, myyjän on toimitettava jokaisen varastolle toimitettavan kuorman mukana rahtikirja, josta ilmenee ostosopimuksen numero ja se, mihin sopimuserän osaan kuorma kuuluu.

6 §

Vastaanotettavan viljan laatuvaatimukset

Interventiovarastoon vastaanotettavan viljaerän tulee täyttää komission asetuksen 2 artiklan ja liitteen I mukaiset laatuvaatimukset.

7 §

Vastaanottotarkastus

Jokainen interventiovarastoon vastaanotettava viljaerä tarkastetaan ennen sen vastaanottamista varastoon, jotta erän voidaan todeta vastaavan 6 §:ssä mainittuja vaatimuksia. Vastaanottotarkastuksen suorittaa 2 §:ssä tarkoitettu tarkastaja.

Siirto-ostossa varastoon, vastaanottotarkastus on kuormakohtainen. Siirto-ostossa varastossa ja loco-ostossa, vastaanottotarkastus suoritetaan erikseen kullekin sopimuserän osalle.

Siirto-ostossa varastoon, kuorma tarkastetaan sen saapuessa varastolle. Siirto-ostossa varastossa, sopimuserän osa tarkastetaan siirrettäessä vilja vastaanottosiiloon. Loco-ostossa tarkastetaan sopimuserän osaa koskeva varastokirjanpito.

Jos viljaerän laatu ei vastaanottotarkastuksen perusteella täytä interventioviljalle asetettuja vaatimuksia, viljaerää, tai jos kyseistä viljaerää ei voida erottaa koko sopimuserästä tai sen osasta, koko sopimuserää tai sen osaa, ei vastaanoteta eikä haltuunoteta interventiovarastoon.

Jos viljaerää ei vastaanoteta varastoon vastaanottotarkastuksen perusteella, ja myyjä tai hänen edustajansa kiistää vastaanottotarkastuksen oikeellisuuden, myyjä voi pyytää jälkitarkastusta kirjallisesti (kirjeellä tai telefaksilla) interventioyksiköltä. Jälkitarkastuspyynnön tulee saapua interventioyksikölle virka-aikana kymmenen työpäivän kuluessa vastaanottotarkastuksesta. Jälkitarkastuksen suorittaa Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen (jäljempänä KTTK) viljalaboratorio.

8 §

Vastaanotto

Jos viljaerän laatu vastaanottotarkastuksen

perusteella täyttää interventioviljalle asetetut vaatimukset, se vastaanotetaan interventiovarastoon, tämän kuitenkaan rajoittamatta 7 §:n 4 momentin soveltamista.

9 §

Sopimuserän tai sopimuserän osan haltuunotto ja laadunmääritys

Interventioyksikkö päättää sopimuserän tai sopimuserän osan haltuunotosta sen jälkeen, kun tarkastaja on varmistanut sen täyttävän komission asetuksen 1 artiklan mukaiset määrälliset vaatimukset ja KTTK:n viljalaboratorio on suorittamansa laadunmäärityksen perusteella varmistanut sen täyttävän komission asetuksen 2 artiklan ja liitteen I mukaiset laatuvaatimukset.

Interventioyksikkö tekee komission asetuksen 8 artiklan mukaisen, viljaerän laatuun perustuvan hinnoittelun edellä mainitun KTTK:n viljalaboratorion tekemän laadunmäärityksen perusteella. Siirto-ostossa varastoon, laadunmääritys on sopimuseräkohtainen. Siirto-ostossa varastossa ja loco-ostossa, kunkin sopimuserän osan laatu määritetään erikseen.

10 §

Sopimuserän tai sopimuserän osan laadunmäärityksen jälkitarkastus

Jos myyjä haluaa tarkastuttaa 9 §:ssä mainitun, sopimuserän tai sopimuserän osan haltuunottoon ja hinnoitteluun vaikuttavan laadunmäärityksen osaksi tai kokonaan, myyjän tulee pyytää jälkitarkastusta kirjallisesti (kirjeellä tai telefaksilla) interventioyksiköltä. Jälkitarkastuspyynnön tulee saapua interventioyksikölle virka-aikana kymmenen työpäivän kuluessa laadunmääritystodistuksen päiväyksestä.

Jälkitarkastuksessa määritetään sopimuserän tai sopimuserän osan rinnakkaisnäytteen laatu myyjän pyytämien laatutekijöiden osalta. Jälkitarkastuksen suorittaa riippumaton, kaupparilja-analyysien suorittamiseen akkreditoitu viljalaboratorio. Jälkitarkastuksen tulokset ovat pullolliset.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä
maaliskuuta 2003.

Helsingissä 14 päivänä maaliskuuta 2003

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan
ryhtyä asetuksessa tarkoitettujen järjestelyjen
valmistelutoimiin.

Tällä asetuksella kumotaan maa- ja met-
sätalousministeriön asetus (373/2002).

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Ylitarkastaja Joni Haapanen

N:o 226

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

rajaeläinlääkärin suoritteista perittävistä maksuista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen liitteen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä maaliskuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan rajaeläinlääkärin suoritteista perittävistä maksuista 27 päivänä syyskuuta 2001 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (832/2001) liitteen 3.1.1. ja 6.1. kohta sekä *lisätään* liitteeseen uusi 3.1.3. kohta seuraavasti:

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä maaliskuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 14 päivänä maaliskuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Ylitarkastaja Johanna Wallius

MAKSUTAULUKKO

3.1.1. Jokaisesta tarkastettavasta eläimestä peritään 70 euroa, jollei 3.1.2. tai 3.1.3. kohdasta muuta johdu.

3.1.3. Sirkuksessa tai siihen verrattavassa näytöksessä käytettäväksi tarkoitettujen eläinten osalta peritään samalla kertaa tarkastettavaksi esitettyjen eläinten osalta tarkastusmaksua yhteensä 80 euroa sekä lisäksi 110 euroa tunnilta.

6.1. tarkastus kello 16.15—22.00 välisenä aikana: maksun korotus 50 % ja

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 227

Ulkoasiainministeriön ilmoitus**Ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 6 päivänä maaliskuuta 2003

Ulkoasiainministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 säädetyin lain (188/2000) 2 luvun nojalla:

Ulkoasiainministeriö on antanut seuraavat päätökset:

Päätösten nimike	n:ot	antopäivä	voimaantulo- päivä
Ulkoasiainministeriön päätös ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta	78–80	6.3.2003	1.4.2003

Edellä mainitut päätökset on julkaistu ulkoasiainministeriön määräyskokoelmassa. Päätökset ovat saatavissa ulkoasiainministeriöstä, osoite PL 176, 00161 Helsinki, puhelin (09) 1605 5339.

Helsingissä 6 päivänä maaliskuuta 2003

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

Osastopäällikkö Pekka Wuoristo

N:o 218—227, 3 arkkia